

Ben çocuk avukatken!

© 22 Kasım 2022, 07:30

Hukuk fakültesini 1980'de anarşiye postu deldirmeden "orta" derece ile bitirip diploma aldığımda, dünyanın en güçlüsü gibi hissetmişim! Ama stajımın ortalarında cümlelik dilekçeyi yazamayınca yerle yeksan oldum! Avukat ruhsatımı aldığımda 22 yaşına yeni girmiştim. "En genç" avukat olmaktan gurur duyuyordum! Anado ücra bir köyünden, fakir bir ailenin yetim bir çocuğu Mehmet "avukat" olmuştu! Ailemi fakirlikten çıkarıp rahata kavuşturacak "avukatlık ücretleri" kazanacaktım! Gerçeklerin hiç de öyle olmadığını, hâkim ve savcılar iyi maaşlarla staj yapıp, lojmanlı yerlere atanırken avukat stajyerlerinin sadakadan az ücretlere köle gibi çalıştırıldığını, üç kuruşa gece yarılarna kadar çalıştığım yıllarda iliklerime işleyerek öğrendim. Avukat olunca da yıllarca süründüm. Ruhsatını almanın "avukat almaya ve bekâr evinden kurtulmaya yetmediğini zor yoldan öğrendim. Çocuklarının hor baktığı icra memurlarından Yaşar'ın yardımıyla kimsenin evini bulamadığı a borçluyu şafak vakti yatağında haczedip müvekkilimin alacağını tahsil edinceye kadar da kendime güvenim yerine gelmedi.

Cesaret bularak, umutlarımı, günde on sekiz saate varan çalışmalarımı, başarıma arzumu ve hayatının baharında bir gencin diğer insani haklarını sömüren ortamı beş sene sonra terk edip, değer gördüğüm bir yerde çalışmaya başlayınca, ışıldamaya başladım. Benden cesaret bulan Ahmet ağabey ile ilk büromuzu ortak açtık. Bir gün köyüme üç kilometre ötedeki Çağlayan köyünden Ahmet, çocukluğumuzda çok yardımını gördüğümüz, cennet tatlısı dilli, dört çocukla yetim kalan annem hamisi olan ve çok sevip saydığımız, Bozkır'da diş teknisyenliği yapan Hacı dayıdan bir mektupla çıkageldi: "Yeğenim Mehmet, Ahmet benim iyi dostumdur. Ağabey cinayet şüphesiyle tutuklanmışlar. Yardım edersen sevinirim. Gözlerinden öperim."

Ahmet'in başka bir çok kavgaya karışmış olan ağabeyini polisler cinayet mahallinde yakalamış, tek şüpheli olarak çıkarıldığı mahkemece tutuklanmış. Tahliye edilir halinde ödenmek üzere 4 bin lira ücrette anlaştık. "15 günde tahliye ettiririm" gibi bir söz de verdim. Hem Hacı dayımın yardımlarına bir cevap verebilecek, hem ücret kazanacak, hem de 24-25 yaşında bir avukata kolay nasip olmayan bir cinayet davası tecrübesi kazanmış olacaktım. Bu olayı hatırlayınca hâlâ titrerim! Gere yapmamış veya hatalı bir şey yapmış olsam cezasını müvekkilim çeker, hatta idam bile edilebilirdi.

Dünyada pek çok görülen adli hatalardan birinin müsebbibi ben, mağduru Ahmet'in ağabeyi olsaydı, sorumluluğun altından nasıl kalkardım? Ancak esas sorunun kalkardım" değil "kimler sorumluydu" olması gerektiğini şimdi görebiliyorum. Sorumlu o çocuk avukat Mehmet mi yoksa onun eline o yaşta bu kadar önemli bir yeren sistem mi olurdu? Mehmet'i sorumlu tutmak en kolay. Riyakârca gözden kaçırılan ise daha hayatı bile tanımamış çocuk avukat Mehmet'e ve binlercesine b bir yetki ve görev verenlerin esas sorumlu oldukları.

"Üniversite bitiren insanlar nasıl geçinecekler" diye soruyorlar toplumu bu tehlikelere sokan dar görüşlü siyasiler. Hâkim ve savcı stajyerlerine devlet kesesinden ücretler verirken aynı süreçten geçmekte olan avukat stajyerlerini niye düşünmüyorlar acaba? Toplumun en önemli ihtiyacı adalet, yargı sisteminin işlemesini sağ avukatlar söz konusu olunca "gemisini yüzdüren kaptandır" zihniyetiyle benim gibi çoluk çocuğun eline bırakılabilir mi? Elbette hayır!

Gelişmiş bir hukuk düzenine, uzun zamandır hasretini çektiğimiz adalete erişmemiz, hayatı tanımış, olgunlaşmış, yetkin ve tecrübeli hukukçular yetiştirmemiz ile mümkün. Bunun için Türk milleti adına suçlama, savunma ve hüküm kurma yetkisi verdiğimiz hâkim, savcı ve avukatlara çok iyi eğitim vermeli, mesleklerini sağlıklı seçmelerine yardım etmeli, meslek stajı, özetmenlik ve meslek yardımcılığı aşamalarından oluşan kapsamlı bir yetkinleştirme programı ile tecrübe kazandırmalı ve ancak ondan sonra yetki vermeliyiz. Bu aşamalardan geçerken önemli destek hizmetleri gören bu genç hukukçulara emekleri ile orantılı makul bir ücret ödemeliyiz. Ancak o aşamadan sonra hukukçu mesleği cübbesi giydirerek peygamber postu denilen kürsüye oturtmalıyız.

Sonucu merak edenler için, Ahmet'in ağabeyi bana güvenmedi ama çaresiz vekâletini verdi. Dosyasını en ince detayına kadar çalışarak cinayet anında mahalden kilometre uzakta bir yerde olduğunu, haberi duyunca koşarak gittiğini tespit ettim. On beş gün sonraki ilk duruşmada tahliye oldu. O günden beri dostum olan Al de ücretimi derhal ödedi.

Satın Al

